

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120391779
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120391779.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: E. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX/XX, XXX XX Y., zastúpenému obchodnou spoločnosťou JUDr. Peter Vachan, advokát s. r. o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 14.701,76 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 7Csp/1/2021-214 zo dňa 21. septembra 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 7Csp/1/2021-214 zo dňa 21. septembra 2021 vo výrokoch II. a III. potvrdzuje.

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

III. Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 7Csp/1/2021-214 zo dňa 21. septembra 2021 vo výroku I. zostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dolný Kubín (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o sumu 455,27 eur s príslušenstvom (výrok I.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.). Napokon žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % (výrok III.).

2. Na odôvodnenie rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobou, doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 02.10.2020, sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 14.701,76 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 14.789,04 eur od 26.12.2017 do 09.06.2020, zo sumy 14,745,40 eur od 10.06.2020 do 14.07.2020 a zo sumy 14.701,76 eur od 15.07.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu po skutkovej stránke odôvodnil tým, že jeho právny predchodca obchodná spoločnosť J. K. Y., a. s. poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 21.09.2015 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXXXX a reg. číslom XXXXXXXXXXXXXXXX úver vo výške 16.212,47 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy žalovaný svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Keďže žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej

splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 05.12.2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 18.12.2017 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenie klienta“. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnomu predchodcovi žalobcu sa tak od 26.12.2017 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi obchodnou spoločnosťou J. K. Y., a. s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 14.02.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 02.03.2020 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 02.03.2020. Žalovaný bol vyzvaný právnym predchodcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky žalovaný zaplatil na úhradu svojho dlhu sumu 87,28 eur, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 14.701,76 eur, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

3. Žalovaný v spore uplatnený návrh v celom rozsahu neuznal a žalobu navrhol v celom rozsahu zamietnuť. Namietal, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. g) a j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čo má za následok, že je bezúčinná a bez poplatkov. S poukazom na rozsudok Súdného dvora Európskej únie v rozsudku C - 377/14 vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway, a.s. uviedol, že ak na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 17.493 eur (okamžite mu bol započítaný poplatok vo výške 357,- eur), bol v zmluve o úvere uvedený nesprávny údaj o celkovej výške úveru 17.850,- eur, čo má rovnaké následky ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Táto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN, a to v jeho neprospech ako spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. Žalovaný ďalej uplatnil námietku premlčania, keď uviedol, že žalobca listom zo dňa 06.12.2017 označeným ako „výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 21.08.2017 (splátka, s ktorou bol pred vyhlásením splatnosti v omeškaní viac ako 3 mesiace), a preto s poukazom na ust. § 103 OZ premlčacia doba začala plynúť dňa 21.08.2017 a uplynula dňa 21.08.2020. Keďže žaloba bola doručená na súd až dňa 02.10.2020, žalobcom uplatnený nárok je premlčaný. List zo dňa 02.11.2017 označený ako „tretia upomienka - pokus o zmier“ možno považovať za výzvu v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ, ktorou ho žalobca upozornil, že je v omeškaní so splátkou zročnou dňa 21.08.2017 viac ako 3 mesiace. Žalovaný ďalej namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Keďže žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní, a preto neboli splnené podmienky v zmysle uvedeného ustanovenia.

4. Žalobca v reakcii na námietky žalovaného v spore uviedol, že

5. relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom hmotnoprávne preukázal aktívnu legitímáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný (rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003). Predloženými výzvami jeho právneho predchodcu, doručovanými žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, preukázal splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., keď preukázal, že jeho právny predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný aj napriek písomnej výzve jeho právneho predchodcu svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní, čo vyplýva aj z predloženého výpisu z účtu. Keďže žalovaný napriek výzve banky bol viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu voči banke, na ktorého zaplatenie bol preukázateľne vyzvaný, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky. K postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne, čím je daná jeho aktívna legitímácia v spore. Námietku premlčania vznesenú žalovaným nepovažoval žalobca za dôvodnú, keďže už v žalobe uviedol, že predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru veriteľ vyhlásil ku dňu 06.12.2017. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 08.12.2017, a teda lehota 7 dní na zaplatenie dlžného zostatku predčasne ukončeného

zmluvného vzťahu, uplynula dňa 25.12.2017. Od 26.12.2017 je žalovaný v omeškaní s jeho uhradením a premlčacia doba pre zaplatenie celej sumy dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu podľa ust. § 101 OZ začala plynúť dňa 26.12.2017. Žalovaná pohľadávka tak bola dňa 02.09.2020 uplatnená na súde v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. Záver o počiatku plynutia premlčacej doby zostatku úveru najskôr dňom doručenia predčasného zosplatnenia dlhu s výzvou na zaplatenie odôvodňoval žalobca výkladom ust.

§ 565 OZ, z ktorého vyplýva, že k zosplatneniu dlhu nemôže dôjsť skôr ako bude výzva na zosplatnenie doručená dlžníkovi. K žalovaným namietanej bezúročnosti úveru žalobca uviedol, že je v tomto prípade irelevantná, keďže si v spore uplatňuje len nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania, t. j. neuplatňuje si nárok na úroky ani poplatky. Tvrdenia žalovaného označil za účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku a svoj nárok považoval za dôvodný a preukázaný.

6. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu uviedol, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Žalovaný naďalej zotrval námietke nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, keď za výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (rozsudok Krajského súdu Košice spis. zn. 1Co/301/2019 zo dňa 21.05.2020). Žalovaný rovnako aj naďalej namietal premlčanie žalovaného nároku, poukazoval na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov (uznesenie Krajského súdu v Žiline spis. zn. 11Co/13/2019 zo dňa 29.01.2019, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne spis. zn. 6Co/44/2018 zo dňa 14.08.2018 a rozsudok Krajského súdu v Trnave spis. zn. 23Co/35/2015 zo dňa 25.01.2016).

7. Žalobca v podaní zo dňa 16.09.2021 vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 455,27 eur s príslušenstvom späť, a to z dôvodu, že žalovaný počas konania zaplatil túto časť svojho dlhu. Z dôvodu čiastočného späťvzatia zároveň žalobca upravil žalobný petit a navrhol, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 14.246,49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 14.789,04 eur od 26.12.2017 do 09.06.2020, zo sumy 14.745,40 eur od 10.06.2020 do 14.07.2020, zo sumy 14.701,76 eur od 15.07.2020 do 10.09.2020, zo sumy 14.613,88 eur od 11.09.2020 do 28.10.2020, zo sumy 14.512,88 eur od 29.10.2020 do 28.12.2020, zo sumy 14.504,30 eur od 29.12.2020 do 26.01.2021, zo sumy 14.503,28 eur od 27.01.2021 do 24.02.2021, zo sumy 14.487,71 eur od 25.02.2021 do 23.03.2021, zo sumy 14.452,44 eur od 24.03.2021 do 11.05.2021, zo sumy 14.417,17 eur od 12.05.2021 do 20.05.2021, zo sumy 14.381,90 eur od 21.05.2021 do 23.06.2021, zo sumy 14.340,61 eur od 24.06.2021 do 20.08.2021, zo sumy 14.293,25 eur od 21.08.2021 do zaplatenia a zo sumy 14,246,49 eur od 21.08.2021 do zaplatenia.

8. Na podklade čiastočného späťvzatia žaloby súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 455,27 eur v zmysle ust. § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) zastavil.

9. Súd prvej inštancie ďalej citujúc ust. § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 53 ods. 9 a § 565 OZ ďalej uviedol, že mal v konaní preukázané, že postupca z dôvodu neplnenia dohodnutých splátok písomne vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok úveru, a to listom s názvom „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 02.11.2017 a súčasne ho v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ v tejto výzve upozornil, že v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Hoci v tejto výzve postupca neuviedol ako lehotu na splnenie dlhu 15 dní, je nepochybné, že táto podmienka splnená bola, pretože upozornil žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (zosplatnenia pohľadávky). K zosplatneniu došlo až dňa 06.12.2017. Z obsahu danej výzvy jednoznačne vyplýva, že dôvodom zosplatnenia celej pohľadávky je pohľadávka postupcu vo výške 797,75 eur pozostávajúca z úrokov a poplatkov. Výška dlžnej sumy bez poplatkov predstavuje sumu 788,25 eur, ktorá zodpovedá trom dlžným splátkam, ktorých výška bola dohodnutá v dodatku k úverovej zmluve na sumu 262,75 eur, s dátumom prvej anuitnej splátky/splátky úrokov po zmene dňa 21.08.2017. Z poštového podacieho hárku Slovenskej pošty, a. s. vyplynulo, že táto upomienka bola žalovanému odoslaná, avšak bez dátumu podania. Vzhľadom na obsah spisu mal súd prvej inštancie za to, že táto sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Vyplynulo to najmä jednak z podania žalovaného a taktiež táto skutočnosť nebola žalovaným v konaní popieraná. Uplatnenie práva postupcu žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (v danom prípade splátky splatnej dňa 21.08.2017) bolo teda v tomto prípade realizované v súlade so zákonom, po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky splatnej dňa 21.08.2017 tak, ako to vyžaduje ust. § 53 ods. 9 OZ. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 06.12.2017 (doručenou žalovanému dňa 18.12.2017) postupca vyhlásil žalovanému predčasnú

splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 17.466,63 eur. Predčasná splatnosť zostatku úveru bola vyhlásená dňa 06.12.2017. Z výzvy nevyplýva iba stanovenie predčasnej splatnosti úveru, ale aj výzva na predčasné splnenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to v lehote 7 dní od jej doručenia. Žalovaný bol danou výzvou upozornený, že v prípade neuhradenia dlžnej pohľadávky pristúpi postupca k jej vymáhaniu využitím dostupných právnych prostriedkov. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020 postupca postúpil pohľadávku voči žalovanému z predmetnej úverovej zmluvy a následne listom s názvom „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ zo dňa 06.03.2020 toto postúpenie žalovanému oznámil. K postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo ku dňu 02.03.2020. Podľa poštového podacieho hárku Slovenskej pošty, a. s. bolo toto oznámenie o postúpení pohľadávky odoslané žalovanému dňa 09.03.2020. S poukazom na uvedené mal súd prvej inštancie za to, že v danom prípade boli dodržané podmienky vyžadované ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001Z. z. V čase postúpenia pohľadávky bola splnená podmienka, aby bol dlžník napriek písomnej výzve (výzve zo dňa 02.11.2017) banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a nepochybne nešlo o prípad, kedy klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Vo veci tak bola daná aktívna vecná legitímácia žalobcu.

10. Pokiaľ ide o žalovaným vznesenú námietku premlčania, súd prvej inštancie uviedol, že predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie dlhu, ktorý mal žalovaný splácať v splátkach, a preto bolo potrebné aplikovať ust. § 100 a nasl. OZ. Ust. § 103 OZ všeobecne určuje, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa zročnosti jednotlivých splátok, ak však veriteľ využil svoje právo na základe ust. § 565 OZ. OZ v ust. § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Ak ide o záväzok zo spotrebiteľských zmlúv, v ust. § 53 ods. 9 OZ upresňuje podmienky, za akých môže veriteľ toto právo uplatniť. Uvedené ustanovenie umožňuje zosplatniť dlh až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Jeho účelom je ochrana spotrebiteľa pred dôsledkami okamžitej splatnosti celého dlhu, ku ktorej by podľa ust. § 565 OZ mohlo dôjsť aj pri krátkodobom omeškaní trvajúcom len niekoľko dní. V zmysle týchto ustanovení je najbližšou nasledujúcou splátkou splátka, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania dlžníka, na základe ktorého mohol veriteľ využiť právo na zosplatnenie dlhu. V zmysle uvedeného, v prípade, ak sa veriteľ rozhodne využiť právo podľa ust. § 565 OZ a medzičasom sa stali splatnými viaceré splátky, je možné určiť, ktoré omeškanie viedlo veriteľa k tomu, aby si toto právo uplatnil. V tomto kontexte treba potom nazerať aj na ust. § 103 OZ a premlčanie posúdiť vzhľadom na tú splátku, z dôvodu nesplnenia ktorej došlo k zosplatneniu celého dlhu. Od splatnosti tejto splátky začína plynúť premlčacia lehota.

11. V čase upozornenia bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace len s jedinou splátkou, a to splátkou splatnou dňa 21.08.2017. Žalovaný mesačnú splátku splatnú ku dňu 21.08.2017 neuhradil a žalobca (pozn. odvolacieho súdu: správne jeho právny predchodca) listom zo dňa 02.11.2017 upozornil žalovaného na možnosť zosplatnenia dlhu v spojitosti s omeškaním s úhradou splátky splatnej viac ako tri mesiace pred týmto dátumom, teda kvôli splátke splatnej dňa 21.08.2017. Dlžná suma, na ktorej zaplatenie bol žalovaný daným listom vyzvaný, zodpovedá trom splátkam, splatným ku dňu 21.08.2017, ku dňu 21.09.2017 a ku dňu 21.10.2017. Žalobca (pozn. odvolacieho súdu: správne jeho právny predchodca) si uplatnil právo na okamžité splatenie celého úveru podľa ust. § 565 OZ. Predčasnú splatnosť vyhlásil listom zo dňa 06.12.2017, ktorým úver vrátane príslušenstva zosplatnil. Trojročná premlčacia doba uplynula v zmysle ust. § 103 druhá veta OZ dňa 22.08.2020, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 02.10.2020. V dôsledku toho považoval súd prvej inštancie námietku premlčania za dôvodnú, pohľadávku žalobcu za premlčanú aj s príslušenstvom (§ 121 ods. 3 OZ), keďže právo na úroky z omeškania sa premlčuje spolu s istinou. V súvislosti s námietkou žalobcu, že aj v prípade správnosti názoru žalovaného by k premlčaniu uplatneného práva nedošlo, a to v zmysle ust. § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, súd prvej inštancie konštatoval, že v zmysle tohto ustanovenia neplynuli lehoty, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (od 25.03.2020) do 30.04.2020. V predmetnej veci došlo k premlčaniu dňa 22.08.2020, preto je zrejme, že toto ustanovenie sa na danú vec neaplikuje.

12. Vzhľadom na to, že žalovaný úspešne uplatnil námietku premlčania a uplatnený nárok žalobcu mal za premlčaný, súd prvej inštancie žalobu žalobcu vo zvyšku zamietol.

13. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, a to tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, a to s prihliadnutím na to, že žalovaný mal plný úspech vo

veci a žalobca zavinil zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 455,27 eur čiastočným späťvzatím žaloby pár dní pred konaním pojednávania.

14. Proti výrokom II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, pričom navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že vo zvyšnej časti by žalobe vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

15. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, a to jeho záveru o premlčaní žalovanej pohľadávky. Z tohto dôvodu tak namietal vecnú nesprávnosť rozsudku súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II.

16. Súd prvej inštancie nesprávne posúdil jeho nárok ako premlčaný, keď začiatok plynutia premlčacej doby určil od dátumu 22.08.2017. Ust. § 103 druhá veta OZ totiž priamo odkazuje na ust. § 565 OZ, z ktorého vyplýva oprávnenie pre veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej zo splátok dlžníkom riadne a včas, pričom toto právo môže veriteľ využiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak ho nevyužije, taká splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti. Ust. § 53 ods. 9 OZ neupravuje počiatok plynutia premlčacej doby. Z ust. § 53 ods. 9 OZ vyplýva len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Uvedené obmedzenie nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Pri mnohosti omeškaných splátok a následnej zročnosti celého dlhu je tak potrebné za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti ktorej začne plynúť premlčacia doba, považovať splátku, ktorá bezprostredne predchádza zročnosti celého dlhu. Pokiaľ totiž nenastane zročnosť celého dlhu, stávajú sa jeho splátky splatné postupne. Pokiaľ by následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky, tak ako to vyplýva z napadnutého rozsudku, posunul by sa začiatok plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcej po prvej z nich. Ad absurdum, pokiaľ by došlo k zročnosti celého dlhu po viac ako troch rokoch (§ 101 OZ) od prvej omeškanej splátky, bolo by dôsledkom zročnosti premlčanie celého dlhu. Takýto následok je neprípustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa. Nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok (uznesenie Krajského súdu v Trenčíne spis. zn. 17Co/228/2016). Pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ust. § 101 OZ, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ust. § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 21.08.2017, na ktorej zaplatenie pod hrozbou zosplatenia bol vyzvaný v predžalobnej upomienke právneho predchodcu žalobcu, tento ani nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 21.11.2017, kedy uplynuli tri mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba troch rokov. Je neprijateľné a v rozpore so zákonom, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad bolo zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Bez ohľadu na spotrebiteľský charakter sporu nie je možné použiť ani výkladové pravidlo v prospech spotrebiteľa, nakoľko sa nejedná o výklad zmluvného ustanovenia, ale ustanovenie zákonné, ktoré platí rovnako pre obe strany sporu (uznesenie Krajského súdu v Košiciach spis. zn. 11Co/153/2019 zhodne s právnym názorom vyjadreným v zjednocujúcom stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, podľa ktorého premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka; rozsudok Okresného súdu Košice spis. zn. 24Csp/36/2020). Podľa zjednocujúceho stanoviska Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 OZ) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust.

§ 53 ods. 9 OZ až uplynutím troch mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu. Premlčacia doba zosplateného dlhu tak začala plynúť od 22.11.2017, žaloba bola podaná na súd 01.09.2020 a žalobcom uplatnený nárok v upravenom rozsahu premlčaný nie je. Súčasne žalobca poukazoval na neplynutie lehôt upravených zákonom č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, podľa ktorého v zmysle ust. § 1 písm. a) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde,

uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (25.3.2020) do 30.04.2020 neplynú (spolu 36 dní). Ak by teda sa teda odvolací súd aj nestotožnil s jeho argumentáciou ohľadom určenia začiatku premlčacej doby, nárok vzhľadom na neplynutie lehôt aj tak nie je premlčaný.

17. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu, pokiaľ ide o počiatok plynutia premlčacej doby, zopakoval svoju argumentáciu už produkovanú v konaní na súde prvej inštancie. Na jej podporu rozsiahlo citoval s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline spis. zn. 11CoCsp/16/2021 a spis. zn. 11Co/13/2019, Krajského súdu v Trenčíne spis. zn. 6Co/44/2018, Krajského súdu v Trnave spis. zn. 23CoCsp/24/2020 a Krajského súdu v Nitre spis. zn. 9Co/214/2019. Súčasne uviedol, že ak by sa aj zohľadnilo, že 35 dní spočívala premlčacia doba, koniec premlčacej doby zo dňa 21.08.2020 sa predĺžil nadeň 25.09.2020, a teda aj s poukazom na ust. § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. je vzhľadom na dátum doručenia žaloby (dňa 02.10.2020) žalobou uplatnený nárok premlčaný v celom rozsahu. Žalovaný tak navrhol, aby odvolací súd potvrdil ako vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a priznal mu proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

18. Žalobca v odvolacej replike považoval vyjadrenie žalovaného za nedôvodné a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave, s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. V ostatnom zotrval žalobca na svojej odvolacej argumentácii.

19. Žalovaný v odvolacej duplike len zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii.

20. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku, čo do jeho výrokov II. a III. bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), žalobcom v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný [§ 355 ods. 1 a 2 v spojení s § 357 písm. m) CSP], preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III., t. j. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v jeho výroku II., ktorým súd prvej inštancie žalobu čiastočne zamietol, ako aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov na súde prvej inštancie (výrok III.) ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (t. j. vo výroku I.) zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

21. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a zásadne sa stotožnil s podstatnými skutkovými a právnymi závermi, na ktorých svoje rozhodnutie v časti výroku II. a III. súd prvej inštancie založil. Pokiaľ tak ide o rozsudok v napadnutej časti, súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie o žalobe pôvodného žalobcu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto jeho časti je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

22. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolacie námietky žalovaného formulované v podanom opravnom prostriedku, pričom sa v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami súdu prvej inštancie.

23. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ust. § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (ods. 1), s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (ods. 2). Z tohto vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie, mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle ust. § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil. Odvolací súd konštatuje, že nevzhliadol žiaden nedostatok naplnenia podmienok konania.

24. Podstatou odvolacej argumentácie žalobcu bolo nesprávne právne posúdenie otázky začiatku plynutia premlčacej doby uplatneného nároku súdom prvej inštancie. Žalobca mal za to, že v kontexte s ust. § 103 OZ [podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti; ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 OZ), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky], je potrebné, pri zohľadnení ust. § 53 ods. 9 OZ (podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa ust. § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky), považovať za nesplnenú splátku podľa ust. § 103 OZ, od ktorej zročnosti (splatnosti) začína plynúť premlčacia doba, tú z omeškaných splátok, ktorej splatnosť nastala bezprostredne (teda najneskoršia splatnú splátku) pred uplatnením práva veriteľa podľa ust. § 565 OZ (v danom prípade splátku splatnú dňa 21.11.2017), a teda nie splátku, od ktorej splatnosti

uplynula doba troch mesiacov pred uplatnením práva veriteľa podľa ust. § 565 OZ (v danom prípade splátku splatnú dňa 21.08.2017). Odvolací súd sa s touto argumentáciou žalobcu nestotožnil.

25. Ust. § 103 OZ pri plnení dohodnutom v splátkach všeobecne určuje, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. OZ v ust. § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, OZ v ust. § 53 ods. 9 upresňuje podmienky, za akých môže veriteľ toto právo uplatniť. Uvedené ustanovenie umožňuje veriteľovi požiadať o zaplatenie celého dlhu až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne, ak spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní. Účelom ustanovenia je ochrana spotrebiteľa pred dôsledkami okamžitej splatnosti celého dlhu, ku ktorej by podľa ust. § 565 OZ mohlo dôjsť aj pri krátkodobom omeškaní trvajúcim len niekoľko dní. Ust. § 565 OZ by sa malo vo vzájomnom kontexte s ust. § 53 ods. 9 OZ vykladať v tom zmysle, že najbližšou nasledujúcou splátkou podľa ust. § 565 veta druhá OZ je splátka, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania dlžníka, na základe ktorého mohol veriteľ využiť právo požiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V zmysle uvedeného, v prípade, ak sa veriteľ rozhodne využiť právo podľa ust. § 565 OZ a medzičasom sa stali splatnými viaceré splátky, je možné určiť, ktoré omeškanie viedlo veriteľa k tomu, aby si toto právo uplatnil. V tomto kontexte treba potom nazerať aj na ust. § 103 OZ a premlčanie posúdiť vzhľadom na tú splátku, z dôvodu nesplnenia ktorej došlo k uplatneniu práva veriteľa podľa ust. § 565 OZ. Od splatnosti tejto splátky začína potom plynúť premlčacia doba pre celý splatný dlh. Právny názor žalobcu teda nezodpovedá zneniu ust. § 103 OZ, pretože posledná splátka, ku ktorej splatnosti došlo pred využitím práva veriteľa podľa ust. § 565 OZ, nie je splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh. Súčasne je potrebné poukázať na to, že aj v prípade nespotebiteľských záväzkovo-právnych vzťahov dochádza k začatiu plynutia premlčacej doby skôr, ako veriteľ účinne uplatní voči dlžníkovi svoje právo podľa ust. § 565 OZ, keďže k počiatku premlčacej doby celého dlhu dochádza odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Veriteľ aj v tomto prípade stráca časť premlčacej doby, v ktorej je potrebné, aby vykonal svoje právo podaním žaloby na súd.

26. Pokiaľ žalobca argumentoval s odkazom na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne spis. zn. 17Co/228/2016 a Krajského súdu v Košiciach spis. zn. 11Co/153/2019 (resp. Okresného súdu Košice spis. zn. 24Csp/36/2020), odvolací súd poukazuje na to, že tieto rozhodnutia nepredstavujú ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle ust. čl. 2 ods. 2 CSP, a preto sa nimi odvolací súd necítil byť viazaný. Rozhodovacia prax odvolacích súdov v danej otázke je nejednotná, čo vyplýva aj z rozhodnutí, na ktoré poukazoval v rámci svojej právnej argumentácie žalovaný a ku ktorej sa odvolací súd v súdenom spore priklonil.

27. Podľa ust. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

28. V zmysle dôvodovej správy k ust. § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. navrhované opatrenie malo za cieľ v písmene a) dočasne zabezpečiť to, že premlčacie a prekluzívne lehoty nebudú do konca apríla 2020 plynúť a v písmene b) navrátiť premlčacie a prekluzívne lehoty, ktoré uplynuli v čase od 12. marca 2020 do dňa účinnosti zákona, t. j. v čase od vyhlásenia mimoriadnej situácie na území Slovenskej republiky podľa zákona č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov. Predkladateľ mal za to, že toto opatrenie môže prispieť k tomu, aby občania a podnikatelia nemuseli nevyhnutne vykonávať úkony potrebné pre uplatňovanie ich práv v súkromnoprávných vzťahoch v čase pandémie bez obavy, že by prišli o svoje práva v dôsledku premlčania alebo preklúzie. Navrhované ustanovenie bolo zamerané na súkromnoprávne vzťahy, t. j. právne vzťahy vznikajúce podľa predpisov súkromného práva najmä Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka. Dotknuté ustanovenie tak predstavuje zákonný dôvod spočívania (neplynutia) premlčacej doby v období od nadobudnutia účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z., t. j. odo dňa 27.03.2020 vrátane (teda nie dňa 25.03.2020, ako to tvrdil žalobca) do dňa 30.04.2020 vrátane (t. j. počas doby 35 dní).

29. Vychádzajúc potom zo záveru súdu prvej inštancie o začiatku plynutia trojročnej premlčacej doby podľa ust. § 101 v spojení s § 103 OZ dňa 22.08.2017 (teda deň nasledujúci po dni zročnosti splátky splatnej dňa 21.08.2017, z dôvodu ktorej nesplnenia sa stal zročným celý dlh; § 122 ods. 1 OZ), s ktorým sa odvolací súd stotožnil, by ani pri zohľadnení zákonného spočívania premlčacej doby podľa ust. § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. v období od 27.03.2020 do 30.04.2020 (35 dní), nebolo možné prisvedčiť žalobcovi, že premlčacia doba ku dňu podania žaloby na Okresnom súde Banská Bystrica (02.10.2020, nie ako uviedol v odvolaní nesprávne žalobca dňa 01.09.2020) márne neuplynula. Premlčacia doba

totižto uplynula dňa 25.09.2020 (24:00 hod.). Keďže žalobca podal žalobu na súde dňa 02.10.2020, záver súdu prvej inštancie o premlčaní žalovaného nároku tak bol vecne správny.

30. V nadväznosti na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v jeho výroku II., ktorým súd prvej inštancie žalobu čiastočne zamietol, ako aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov na súde prvej inštancie (výrok III.) ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (t. j. vo výroku I.) zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý vo veci podaného odvolania úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

32. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP]. Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).